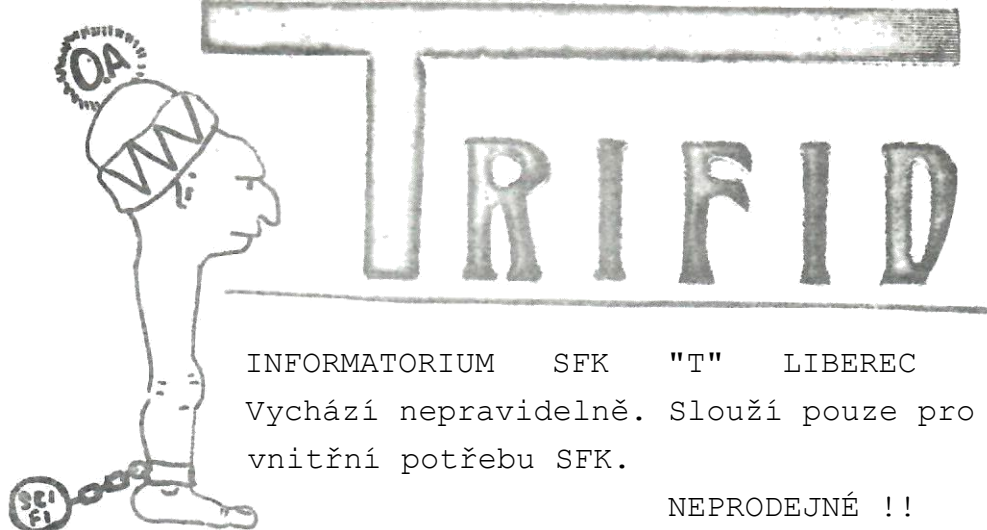

TRIFID

INFORMATORIUM SFK "T" LIBEREC

Vychází nepravidelně. Slouží pouze pro
vnitřní potřebu SFK.

NEPRODEJNÉ !!

Sportu zdar a sci-fi zvláště, vážení přátelé,
tak jsem tu zas. Neuvěřitelné se stalo skutkem. Totiž: byl jsem
počat ve čtvrtek 15. listopadu. V pátek jsem začínal žít na pa-
píře a v úterý ráno jsem již byl svázán neboli ve vazbě. / Což
mi na rozdíl od lidí nevadí - spíš prospěje/ To, uznáte jistě,
je doba velice krátká.

A o pár dní později zde máte moji další část. Snahou mých tvoři-
telů, jak jsem se doslechl ve vyšších kruzích, je - abych byl
ještě kvalitnější co do obsahu tak do reprodukce. A zároveň i
nejaktuálnějším fanzinem v republice, neboť přináším zprávy ze
setkání vedoucích SFK, které proběhlo 23. - 25. listopadu v Šum-
perku. Takže posuďte sami.

Váš Trifid

SPACEROID

Naše první soutěž pro veřejnost ve výtvarném ztvárnění kosmické
příšerky dospěla do svého závěru. A zde je zhodnocení.

Asi z důvodu, že šlo o první soutěž ve směr ještě neznámého klu-
bu, sešlo se nám jen 7 prací. A to jen tři od nečlenů SFK. Ne-
vadí, řekli jsme si a soutěž vyhodnotili. Snažili jsme se o ab-
solutní regulérnost a proto jsme k hodnocení přizvali fundované
výtvarníky ze zdejšího Okresního kulturního střediska. Před vy-
hlášením výsledků jsme na listopadové schůzce požádali o hodno-
cení i přítomné. Je zajímavé, že se laická porota tentokrát
shodla s porotou odbornou.

V kategorii do 15 let se sešly dvě kresby přibližné úrovně, tak-
že jsme oběma autorům přidělili třetí místa.

V kategorii nad 15 let zvítězila kresba nečlenky Lenky Vokaté,
druhé místo nebylo uděleno a o třetí se dělí členové Vladka No-
votná a Petr Novotný - což nejsou sourozenci.

Všichni ohodnocení dostali vědeckofantastické knihy a diplomy.

A je zde opět stránka, na které Vás chceme seznamovat s děním v našem klubu a dalších SFK a sci-fi pojmy.

Č L E N S K Á základna našeho klubu čítá v současné době - podle vyplněných přihlášek 14 osob.

A D A je pražský klub, zabývající se videokazetami. Získávají filmy / Superman, Válka hvězd/, které poskytují ostatním klubům.

V Í K E N D ve stylu sci-fi uspořádal pražský SFK ve spolupráci s Mladým světem. Hrály se sci-fi hry a hrátky. O něco podobného se chceme pokusit také.

S U P E R S E Z N A M všech sf knih, které u nás vyšly vyjde nově upraven v lednu a jest možno nahrát jej na kódovaný pásek pro počítač.

K R E S L E N É seriály dává dohromady s. Veverka z Prahy. Bude rád, když mu přispěje i fandom.

H U D B A ze sf filmů se stala hlavní náplní práce brněnského SFK. Za poplatek 10 Kč + poštovné je ochoten nahrát na kazetu žádanou hudbu.

L U D V Í K se jmenuje nová cena, která bude udělována na Parconu. Jde o cenu Ludvíka Součka. Jak bude vypadat? Základem je dřevěný sokl, na něm je další a v něm se vyjí má malinký suk. Hezké, že?

M E K O S je meziklubová organizace sběratelů všeho, co se týká sci-fi.

K N I H O V N A vědecko-fantastické literatury by měla být součástí všech klubů. Proto i my uvažujeme - vážně o její zřízení u nás. Dáme knihy dohromady a budeme si je půjčovat a doplňovat dalšími. Zatím je ve fondu kolem 50 pěkných úzkoprofilových děl.

H L E D Á M E stálé a dobré spolupracovníky na přípravě našeho fanzinu. Přineste povídky, kresby, aforismy.

N E D Á V N O vydaná kniha "Dveře do léta" od R. Heinleina je výborné čtení.

ŠUMPERK...

Vše začalo pátkem, pátou hodinou ranní, kdy bylo nutné přerušit sladký, slastný spánek, vyčistit zuby, učesat vlas, řádně urovnat přeleželé uši a odebrat se na nádraží, kde pro nás pohotově nádražáci připravili soupravu pravidelné linky " Liberec - Brno"

Po nasednutí napadlo chytřejší polovinu naší dvoučlenné expedice, tedy mne, že můžeme zkrátit čas napsáním krátké povídky na společné téma. Pavel se zamyslel, utřel si brýle, přežvýkal jablko a určil "Zánik lidstva jako biologického druhu"

Tedy:

POKUS I.

Lidstvo vymřelo. Bohužel, je tomu tak, mnohamiliónový vývoj se uzavřel. Konečně, není na tom nic překvapujícího, v minulosti Země už bez zjevné příčiny skončil rozlet mnoha živočišných i rostlinných druhů. Dalo by se říci, že biologické hodiny člověka doběhly a nikdo je znovu nedokázal natáhnout.

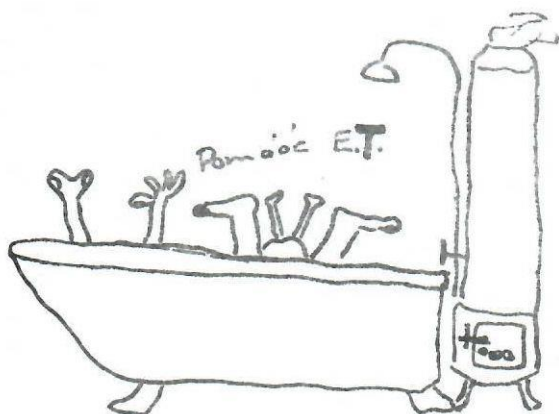
Sí Nreths přemýšlel a jako obvykle zvolna tekla ze strany na stranu v řídicí vaničce na výzkumné stanici poblíž své mateřské planety Storion. Jejich poloha poblíž středu galaxie proto nebyla příliš příznivá k pozorování okolního vesmíru, a proto také zkoumatelé i jejich civilizace přišli teprve nedávno na to, že se vesmír skládá z hvězdných ostrovů a stále se rozpíná. Zkrátka nedávno tom vlastně byli jako lorové v plastikových koulích, které doma chovali pro zábavu jako poslední potomky téměř zničené přírody.

Sí poněkud protáhl své válcovité oko a oslovil svou domácnostní

partnerku a současně navigátorku observatoře. " Tij, víme toho o lidech hodně, přestože jsou mladší a svou planetu neuměli tak dobře ovládat my. Naproti tomu byli úspěšnější v pronikání do vesmíru, zatímco my jsme do jisté míry omezeni dálkovým průzkumem pomocí automatů. Nemohu nijak vysvětlit jejich náhlé tragické vymření. Jsou velkou ztátou pro budované omnigalaktické společenství. "

" A co když náhlá infekce ? " " Nesmysl." hned ji přerušil Sí.
 " To bychom si všimli." Znovu přetekl, spíše tentokrát rozčileně přešplouchal na opačný konec vaničky a povytáhl umělou ruku zakotvenou silovým polem v rosolu a provedl několik úprav na ovládacím pultu. Zazářila spirální barva o vlnové délce 211 nm znamenající provedení korekce letové dráhy bez nutnosti dalších úprav. " V nějaké videoknize, asi před 20 oběhy, jsem odezíral", rozhovořil se opět Sí, " že rozumná civilizace by mohla vymřít

i vlivem přemíry informací, třeba objevili něco převratného, obrovského - oni snad pochopili smysl celého vesmíru !

" vzrušeně vyrazil Sí, div že mu oční válec nevyklouzl do řasinkové srsti na povrchu jinak beztvare hmoty. Vysunul další tři umělé ruce a dva podpůrné plynové polštáře, přeplul okraj

sedací vaničky a rozčileně přejížděl po observatoři. Přitom rozbil starou nádobu s živným roztokem, kterou na stanici Tij propašovala jako jedinou památku po pramáti Ftij. " Moc básníš", odpověděla dost rozladěně a na chvíli se zamyslela. Pak také nafoukla plynový polštář a pošoupla se k Síovi. " Na něco jsi zapomněl", téměř neslyšně pokračovala. " Když nevyhyne život jako celek, je vyhynulý druh ve většině případů nahrazen vývojově pokročilejší populací. " A pak, s očividným nádechem humoru, / který je vlastní všem rozumným tvorům /, dokončila větu. "Třeba teď planeta Země začne pulzovat a popluje k nám, abychom z toho i my něco měli. "

Což se také stalo.

POKUS II.

Sedmkrát sedm andělů zatroubilo na nebeské rohy. Sedm sudů hořkosti bylo vylito na zem. Z jezera povstal ďábel a drak a země prohořela ohněm pekelným ze čtyř světových stran. Je po válce. Bůh otevřel knihu života a povolal lidi k poslednímu soudu...

Proti všem předpovědím a teo-

riím se nestalo se zemí, co všichni ti, vědci, mudrlanti, vědmy, politici a plácalové, během věků, v závislosti i bez závislosti na sobě, předpověděli. Země ani nevykolejila ze své dráhy kolem slunce, ani nebyla roztržena vedví. Lidé ani nevyhynuli, nezavládla říše kryš, ani se nevešli pod vozovou plachtu. Lidé přežili, zůstali jich tisíce, desetitisíce...

Podzim se dál střídal se zimou a jaro dávalo rozkvést stromům. Prostor zaplnil zpěv ptáků a lidé se vraceli do svých měst. Nikdo nelitoval předešlého, nebyl čas, bylo třeba začít znovu...

Roku dvanáct od posledního výbuchu se při sčítání lidí zjistil poloviční úbytek. Roku dvacet se stav snížil na deset procent.

Vše vypadalo krásně. Svět přežil válku. Lidé už nechtěli umírat, začali žít ve svornosti. ALE NĚCO SE HNULO.

V roce 22 jsem se narodil já. Zavládlo vzrušení, stal jsem se nadějí. Dnes bloudím prázdnými ulicemi sám. Hřbitovy jsou plné nevidoucích. Sedám si do vany. Naříztl jsem si žíly a pozoruji krev barvící teplou vodu. Nebudu podávat vysvětlení, i když bych možná měl...

Zůstala netečná tráva. Ptáci dál zpívali své písně. Zůstali ještě brouci a netečná pustá města.

Kdo pochopí?

Čtyřistašedesát tři let poté zahlásil palubní automat gravitační vliv modré planety v dosahu svých čidel...

... A to už tu byly Pardubice.

Tři hodiny čekání na další vlak jsme zkrátily ochutnáním několika pardubických piv, doplněním vydaných kalorií karbanátkem a pomluvami všeho druhu.

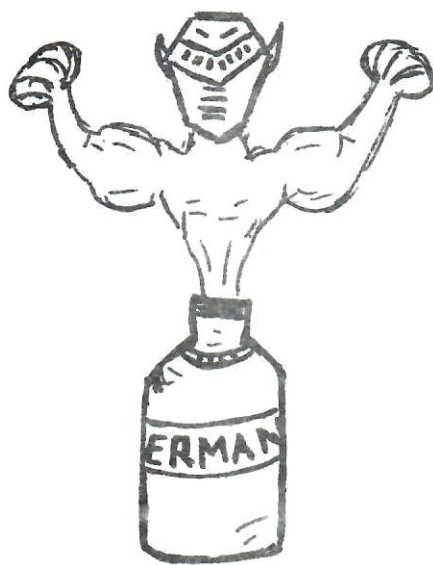
Další dvě hodiny jsme pak utratili v uličce vlaku Praha-Zábřeh-Žilina mezi záchodem, umývárkou, čtyřmi pohozenými vajgly a několika nudícími se lidmi. A to už tu bylo další přesezení, několik piv v nádražní restauraci, karbanátek a

Šumperk, místo setkání vedoucích sci-fi klubů z celé republiky. Nasliněným prstem určil Pavel podle síly větru směr a naše Šumperk anabáze začala. Předstírajíc zájem o vystavené zboží v obchodech zastíral Pavel své rozpaky z neznalosti cesty celou hodinu, leč nakonec jsme se přeci zeptali, a starší paní v bílé hučce a zeleném kabátě s červenými knoflíky, nám poradila: "Oj hoši, hoši, to je dálka, to musíte zpátky na nádraží a odsud autobusem." Slušně jsme poděkovali a došli zbývajících 300 metrů pěšky.

Vzato do detailu, těch zbývajících třista metrů jsme spíše doklopýtali, neboť jsem navrhl zkratku, s níž Tomáš, jak se vzápětí ukázalo, neuváženě souhlasil. Během posledních 100 metrů jsme totiž museli přebrodit potok a vzít ztečí strmý kopec, nápadně připomínající horu

Olympus na Marsu. A tam, pod nebeskou bání, byl již navzdory všem chmurným předtuchám, ODPM s cedulí "SCI-FI v 1. poschodí." A ještě "POUŽIJTE NÁVLEKY", ale o tom, že se navlékají na boty a nikoliv na ponožky zmínka nebyla, takže jsem opět vypadal jako v..

Po registraci a 1. večeri bohaté především na sůl /to již byla také otevřená kantýna, a to až do 01.30 hod./ vypukl vlastní program. Jednání to náročné, zdlouhavé, vysilující. Raději podrobnosti přenechám Interkomu, abychom zbytečně nevysílili i naše čtenáře.

SUMARIZACE:

pátek - nepřijel Ondřej Neff nevědouc oč přijde. Gulášová polévka, chléb. Představování a činnost jednotlivých SFK a koordinační komise. Kufříkové pořady a příspěvky do KK 30,- Kčs měsíčně z každého klubu. Chléb s paš-tikou, čaj. Nový člen: chrt Ajgar /maj. V.Veverka, po rod. výb. dyspl. negat./. Film Zítřka vstanu a opařím se čajem. Diskuse u kulatého stolu do 02.00 hod.

sobota - informace o Parconu 85, systém literárních cen tamtéž. Ovšem ještě předtím chléb se sýrem, čaj, okurka. Zhodnocení SF víkendu, specializace klubů na určité oblasti a činnosti SF - Parcon, Mekos, hudba, video, kreslené seriály, superseznam aj. Spolupráce mezi kluby, soutěže SF. Mamutí kýta, knedlík, zelí. Loužička na chodbě /Ajgar/. Uklízel V.Veverka. Diskuse, okurka, brambor, sekaná, videofilmy - Superman, Den Trifidů, Mad Max, Poltergeist aj. Mezitím vším studená sekaná, okurka, chléb, čaj. Vydržel jsem do 03.35 hod., Tomáš do 04.15 hod. Jinak byl konec promítání v neděli 07.00.

neděle - párek, hořčice, chléb, čaj /bez okurky/. Vše jsem zaspal, Tomáš ještě ukořistil čtvrt nohy. Příprava setkání v Teplicích, doplňující pohovory členů KK se zastupci ostatních SFK. Brambor, řízek, odjezd.

Pavel už nechtěl, abych psal, že už to bude dlouhé, ale musím se ještě zmínit. Dojeli jsme v pořádku a živí, aby si někdo třeba nemyslel, že jsme dojeli v nepořádku a neživí.

03 A 71 14 + 01 A 62 01

*** Ger, Ger ***

"Ger, Ger", poznamenal přibližle se usmívající Jan Kellner a převalil se na bok. S podivným šklebem na rtech se svíjel na zemi. Tisíce diváků ho vidělo, slyšelo jeho "Ger, Ger"...

První veřejná euthanasie. Dnes došlo na blázny, ti prý ne patří do našeho světa. Země se přelidnila...

boží dar

"Vzpomínám si na to dobře," spustil návštěvník, když se pohodlně uvelebil.

"Je to zajímavý čas, ta doba ledová, ve které žijeme. Zima nám nevadí, narodili jsme se v ní. Všude kolem nás jsou krásné ledové a sněhové útvary. Živíme se kusy masa, které jsou umístěny na zmrzlých planinách okolo našeho tábora. Jak se zde vzaly, o tom jsme neměli ponětí.

Až jednou...

Bylo krátce po poledni našeho času. Náhle se rozevřela obloha a my poprvé spatřili slunce. Padli jsme obličeje do sněhu a modlili se. Za chvíli byla zase tma. A nedaleko od nás ležel nový kus masa.

Boží dar !, volali jsme a děkovali Bohu. Takový kus nám vystačí na celý život. Pochopili jsme, že i ostatní kusy jsou boží dary.

Ale za tři roky to přišlo znovu. Obloha se otevřela, slunce nás oslepilo a my padli do sněhu. Při modlení jsem pozoroval koutkem oka velice ohromen, co se děje. Z nebe se vynořil obrovský tvor, uchopil kus masa a zmizel. A zas byla tma.

Boží trest !, volali jsme a prosili Boha o odpuštění.

Bůh nás vyslyšel až za další dva roky. Daroval nám další maso. Ale za pár let si jej opět vzal a my jsme si uvědomili, že jde o božský zákon a časem jsme si na to zvykli...

Až jednou...

Seděl jsem na vrcholku jednoho kusu a odsekal plátek pro rodinu. Náhle se otevřela obloha, zasvítilo slunce a já nestačil se skočit. Pak jsem se probral tady."

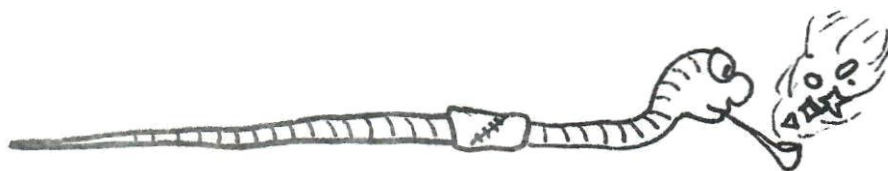
Návštěvník dovyprávěl a smutně se na mě podíval.

"To bude v pořádku," řekl jsem. Opatrně jsem tvora vrátil do ledničky a pustil se do smažení řízku.

02 A 69 01

• • • • •

M y š l e n k a b u d o u c n o s t i ?
Prach jsi a v radioaktivní prach se obrátíš...

Na listopadové scůzce dostali všichni zájemci literární úkol. Byla přečtena povídka nulajedničky a každý musel na obdržžený list papíru dopsat závěr. Jak to vypadalo ?

Píše se rok $2 \cdot 10^8$

Sporé zbytky travin se zmítaly pod náporem vysušující vichřice. Tisíckrát vyspravovaná Země praskala jako prochozené ponožky. Už se nedalo nic dělat, vesmír zanikal, protony se rozpadaly, světlo mizelo. Děsivá vize konečného poznání se naplnila. Jen to, jak žít dál, nikdo z posledních nelidí nevěděl.

"Je to paradox, že víme všechno, ale jak zachránit hmotu a sebe před radioaktivním rozpadem, to se již nedozvíme" předal Ůš zprávu jiné nelidské bytosti ¶n. " Jsme poslední, kdo může ještě přemýšlet", odzrnilo ¶n. A pro to řešení je!"

Nevěřicně napjaté horečné ticho protkané ojedinělými záblesky mizejících hvězd.

" Naši dávní předkové z mýtů ovládali. řadu metafyzických dovedností a proto jejich znalostí hned využijeme"

» J A K ? ? ? «

- Jednoduše, přestěhujeme se!
- Těžko, nejsou lidi!
- Nejlepší bude počkat, až zazvoní budík...
- Nejprve zastavíme čas a pak ho necháme běžet pozpátku. Záchrana je jistá!
- Musíme si vymyslet svět nový a uvěřit v něj!
- Zbylými silami shromáždíme zbylou hmotu a elektromagnetickou silou ji dostaneme do gravitačního zhroucení!
- Svoláme tisící schůzku SFK!
- Necháme to předsedovi klubu, on to vyřeší!

Líbí se Vám závěry? Zkuste si sami nějaký vymyslet.

DÁREK

"Konečně nadešel čas", obrátil se otec na malého Ena, "abychom ti s maminkou dali dlouho očekávaný dárek. Pojd' s námi."

Rodiče odvedli syna do místnosti, kam nesměl nikdy vkročit. En s napětím očekával, co uvnitř bude a když to spatřil, údivem vykulil oči.

V místnosti se pohybovala spousta různobarevných koulí a kouliček. Nebyly na ničem zavěšené, obíhaly vesele ve volném prostoru, některé samotné, jiné ve skupinkách.

"To je krása!", vydechl En. "Jak se s tím hraje?"

"Říká se tomu planetárium. Hra je jednoduchá. Musíš dbát o to, aby všechny kouličky byly čisté, pravidelně létaly a nesrážely se", pravil otec. "A pozor, občas nějaká spadne. To se ale nelekej, je to normální. Jen musíš tu spadlou dobře zamést, aby sis něco nevrazil do nohy."

En poděkoval a s radostí se pustil do hraní. Rodiče ho skoro neviděli. En trávil v planetáriu celé dny i noci.

Velice si oblíbil jednu kouličku, kterou nazval Oxa. Opatroval jí jako oko v hlavě. Staral se o ní, dával pozor, aby do ní nevrazila jiná. Ale jednou přiběhl za matkou se slzami v očích.

"Mami, koulička Oxa je nějaká špinavá, zamlžená a já nevím, co s ní!"

Maminka jej uklidnila: "Neboj se, to se občas stává. Stačí, když jí opatrně opláchneš vodou."

En tak učinil a pomohlo to. Opět měl kouličku rád.

Ale po čase si všiml, že Oxa je znovu zamlžená. Omyl ji vodou a zase bylo vše v pořádku...

A jak běžel čas, En stárl na na hraní v planetáriu neměl tolik času ani chuti. I na Oxu pozapomněl.

Až jednou...

Pohádal se se svou dívkou a hledal útočiště ve své dětské místnosti - planetáriu. A jak tak prohlížel koule, zjistil, že Oxa je zase zamlžená. Měl vztek a ani si neuvědomil, co dělá. Chňapl po kouli a mrštil s ní proti stěně. Na zemi zůstala hromádka úlomků. "Konečně dá pokoj", řekl si En a odešel...

pokračování

dokončení:

Z deníku profesora Corweta

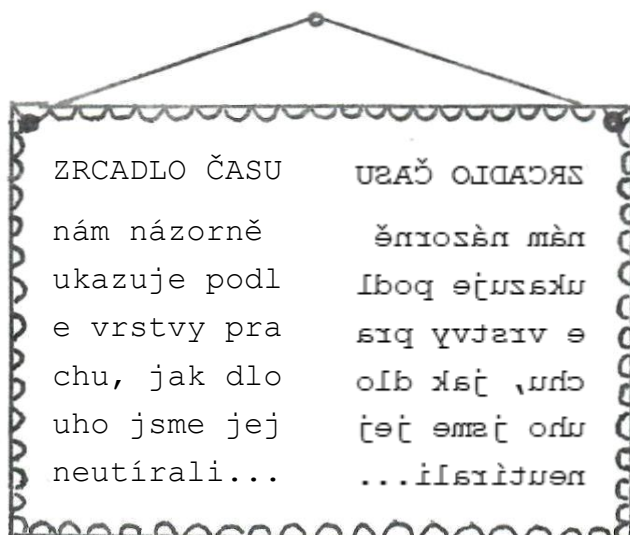
New York

•12. 6. 2536•

...Na Zemi vládne chaos. Neznámá síla uchopila planetu a vleče jí vesmírem. Nikdo neví co se děje. Ale já to tuším. Konečně se potvrdí má hypotéza, že vesmír není nekonečný.

A S

02 A 69 01

DRAHA STOP NUKLEARNÍ VALKA ZACINA STOP MY SNAD PREZIJEME STOP
PAK SE VRATIM STOP DAM VSECHNO DO PORADKU STOP ZASE BUDE DOBRE
STOP MYSLIM NA TEBE STOP TVUJ FERDA MRAVENEC STOP PRACE VSEHO
DRUHU STOP

02 A 69 01

Odpovědný redaktor: RNDr. Pavel Smrž

Redakční rada: Stanislav Čičo, Tomáš Hasil, Vladimíra Novotná,
Tomáš Bretschneider

30.11.1984